GAZETA LWOWSKA.

W Sobotę **Nro. 44.** **16. Marca 1816.**

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — Wyszedł temi dniami z druku następuiący okólnik C. K. Gubernium Galicyyskiego (*który w urzędowém tłumaczeniu umieszczamy*):

Nadzwyczayne rozwinienie się sił, i wielkie zdarzenia, wiekopomną Woynę roku 1813 i 1814 nad inne wynoszące, przyczyniły znaczną liczbę Inwalidów w Woyskach, którzy razem z znayduiącemi się iuż, z poprzedzaiących blisko dwudziestoletnych Woien pochodzącemi, właśnie nieznośnym ciężarem dla Kass Rządowych staią się.

Nayiaśnieyszy Cesarz, Pan nasz naymiłościwszy, pragnąc mocno polepszenia losu woiowników okaleczałych, lub do zarobkowania niezdatnych, spostrzegł to z wielkiém ukontentowaniem, że do Funduszu, dla wsparcia Inwalidów przez Kollektę nowo utworzonego, znaczne wpływaią składki.

Świetny ten przykład, i liczne doświadczenia o patryotycznych ku dobroczynności zawsze skłonnych Jego C. K. Mości wiernych Poddanych, iako też życzenie przysposobienia ile możności dla Inwalidów korzyści, bez zbytecznego obciążenia Kass Rządowych, spowodowały Nayiaśnieyszego Pana przy zachodzącey okoliczności, że liczba Inwalidów blisko do 50000 dochodzi, a wpłynione dotąd, chociaż liczne składki nawet do nayskąpszego obdzielenia nie wystarczaią, znayduiące się zaś Domy Inwalidów, tylko do 6000 ludzi w sobie mieścić mogą, do tey uchwały: by Dominia i Gromady do dania Deklaracyy wezwać, czyli, i coby one z własney dobrey woli dla tych żołnierzy, którzy przez nich postawieni, a w Epocę woyny roku 1813, 1814, i 1815, Inwalidami zostali, uczynić zechciały.

Rozkaz ten, dla wezwania i wydania Rozporządzeń, któremiby Instytut opatrzenia do skutku przyprowadzić można było, otrzymali Rządy Kraiowe, naywyższym Wyrokiem Kancelaryi nadworney dnia 7. p. m. zapadłym.

Rządy Kraiowe, wiedząc o czynney gorliwości i życzliwey chęci szlachetnych Galicyan, dla dobrey sprawy i dla dobra Kraiu, i pomnąc na wielorakie w rocznikach Rządu z niewygasłą wdzięcznością umieszczone dowódy ich zaszczytnie, a nawet z poświęceniem się łożonych ofiar, dla poparcia wyższych Rządu zamiarów, wypełniaią ten otrzymany Rozkaz z nayżywszém uczestnictwem w przyszłem polepszeniu losu woiowników, którzy się na obronę Państwa, i praw każdego z iego Członków poświęcili, a pokładaiąc ufność w szczodrobliwości mieszkańców Kraiu, z pewnością pomyślnego spodziewaią się skutku.

Przyprowadzenie do skutku tego Instytutu, niech będzie iedynie ich sercu i szlachetney skłonności do dobroczynności, iako cnotom po Rodzicach nabytym, zostawione: wszakże większych powodów do czynów, prawdziwą ludzkości nagrodę iuż z sobą przynoszących, nie potrzeba.

Aby więc Inwalidom, którym Rząd bezpośrednim ich umieszczeniem w własnych [illegible], za ich czynione usługi zawdzięczyć nie iest w stanie, i [illegible] tylko miernem wspomożeniem obdarzyć może, lepsze utrzymanie w nowych Instytutach Prowincyalnych, w sposób zamiarowi odpowiadaiący, ustalić, i aby to same opatrzenie z poiedyńczemi stosunkami tak Inwalidów, iako też uczestników w ich wsparciu, i w porozumieniu się z obydwoma lepiey połączyć można, podadzą Urzędy Cyrkułowe każdemu Dominium i każdey Gminie po imieniu tych żołnierzy, którzy przez nich byli do woyska oddani, i w wspomnionych latach woyny Inwalidami zostali, a przytem dołączony będzie także stosunek każdego z tych ludzi, i należytość, którąby w przypadku, gdyby w Domie Inwalidów umieszczonym był, albo też iako Inwalid patentalny, lub naostatek iako Inwalid Kartą Rezerwacyyną opatrzony, żądać miał był prawo.

Dominia oświadczą się tak za siebie, iako też za swe Gromady, poradziwszy się pierwey o tem z niemi, przez własne wykazy, na które przesłane im zostaną Formularze, czyli iakie, i którym Inwalidom wsparcie dadź zechcą, czyli to wsparcie w Naturaliach, albo w corocznem wypłaceniu wyznaczoney kwoty pieniężney, lub też w zapłacie za wyznaczoną

do sił Inwalida stosuiącą się robotę, wymierzone bydź ma? A. przytém rozumie się, że w przypadkach, gdyby w iakiey Gminie lub w iakiem Państwie takich Inwalidów nie było, albo gdzieby chęć dobra Dziedziców i ich Gromad potrzebę, i liczbę własnych Inwalidów przewyższała, mogą oświadczenia także na Poddanych z obcych Dominiów, lub też na cudzoziemców Kapitulantów, których iako niemaiących tu Krewnych i społeczeństwa, i od oyczystey ziemi oddalonych, w tym pięknym ludzkości czynie opuścić nie można, bydź dane, którzyby potém Dominiom i Gromadom stosownie do ich życzenia po imieniu podane zostały.

Osobliwie można się dla tych ostatnich, i dla Inwalidów cudzoziemców, którzyby wsparcia od swych Dominiów i Gromad bezpośrednie, nie otrzymali, łaskawego i wydatnego wsparcia ze strony tych Dominiów spodziewać, które się w Powiatach do Galicyi znowu przyłączonych znayduią, a zatém nie są w tym przypadku, by to dla własnych Poddanych uczynić mogły.

Do szczegółów, dla przyprowadzenia do skutku tego Instytutu Prowincyalnego, należy osobliwie:

1. żeby się ten Instytut na wszystkich Inwalidów z lat woyny 1813, 1814, i 1815 pochodzących rozciągał.

2. Żeby każdy Inwalid porządną był opatrzony książeczką, w którey należytość iego, do iakiey się Strona, Zwierzchność, lub Gromada oświadczyła, zapisana, i każde oddanie teyże należytości wciągnione bydź ma, i

3. że Dawcóm zupełna wolność zostawia się, Inwalidów podług zwyczaiu kraiowego odziewać, albo im na to, iako też na pomieszczenie ich w mieyscu, stosowny dać na rękę przydatek w pieniądzach, albo też im pomieszkanie w naturze wyznaczyć.

Wreszcie nie są w żaden sposób takowi na utrzymaniu kraiowym znaydować się maiący Inwalidzi, którzy podług woyskowego, Inwalidów tyczącego się Systematu z roku 1772 Jurysdykcyi Zwierzchności swego pobytu na czas podlegaią, od obowiązku woyskowego zupełnie uwolnieni, ale zostaią w obowiązku, dla Inwalidów patentalnych przepisanym, to iest, że mogą przez C. K. Jeneralną Komendę woyskową do służby szpitalney, ieżliby tego w czasie woyny potrzeba wymagała, bydź powołani, i muszą iść za tém powołaniem; tudzież że im tylko C. K. Jeneralna Komenda woyskowa do ożenienia się dawać może pozwolenie, i że co rok do powiatowych Rewizyy werbowniczych stawić się powinni.

Przed zakończeniem tego obwieszczenia widzą się Rządy Kraiowe bydź spowodowanemi, zwrócić osobno mowę w krótkości do szlachetnych mieszkańców Bukowiny.

Ta okoliczność, że w Bukowinie bezpośredne Rekrutowanie podług własnego dla tegoż Kraiu Przywileiu, mieysca nie ma, ciągnie za sobą, że Bukowina żadnych Inwalidów z postawionych Rekrutów mieć nie może; lecz gdy pomimo tego tameczni mieszkańcy w ostatnich czasach woyny, przez postawienie własnego bataliionu ochotników szczególnie się popisali, i gdy oni we wszystkiém, co iest dobrém i pięknem, iednakowych z Galicyanami są myśli, więc należy się z zupełną ufnością po nich spodziewać, że w poparciu tego Instytutu dla dobra Inwalidów, z bataliionów ochotniczych, albo ieżeliby się z tych mało co, albo wcale nic nie znałazło, dla dobra Galicyiskich Inwalidów zechcą bydź uczestnikami.

Przy uskutecznieniu tego zamiaru, będą zatém Rządy Kraiowe z uprzeymą wdzięcznością piękne każdego rysy Patryotyczne zbierać, chować, i do wiadomości Nayiaśnieyszego Pana podawać.

W Lwowie dnia 20. Grudnia 1815.

Franciszek Baron Hauer,
C. K. Prezes gubernialny.

Ignacy Lachnit,
Konsyliarz gubernialny.

Na utrzymywanie Mistrzyni do robot w Jarosławskiey Szkole płci żeńskiey, przyrzekł JX. Siarczyński, Proboszcz i Dziekan tameczny, dawać co rok 100 ZR.; zaś JXX. Melczykowski i Kwiatkiewicz, Kooperatorowie przy parafialnym Kościele tamecznym, przyobiecali dawać bezpłatnie część nauk w rzeczoney Szkole. C. K. Gubernium dawszy umyślnym Dekretem pochwałę JX. Siarczyńskiemu, i oświadczywszy ukontentowanie swoie pomienionym JXX. Kooperatorom, rozkazało te piękne i godne naśladowania czyny, publicznie ogłosić.

Gmina Żydowska w Brodach założyła nowy szpital dla żydow, w czém szczególnieyszą położył zasługę kupiec Judel Nathanson, ofiarowawszy na ten szpital 5000 ZR. i przyczyniwszy się ciągłym i pilnym dozorem do wystawienia onegoż.

Z Medyolanu dnia 29. Lutego.

NN. Cesarstwo Ichmość powrócili tu z Pawii onegday po południu wśród radośnych okrzykow Ludu. Dnia wczorayszego byli w wielkim domu teatralnym na balu, który był

wader świetnym, i na którym bardzo liczne znaydowało się zgromadzenie.

N. Król Pruski odwołał dotychczasowego nadzwyczaynego Posła i pełnomocnego Ministra przy Dworze Ces. Austryackim, Barona Humboldta, na inne przeznaczenie, a w mieysce iego przysłał w tymże samym charakterze Jenerała Porucznika Barona Krusemarka, który miał zaszczyt oddać dnia wczorayszego J. C. K. Apostolskiey Mości na osobnem posłuchaniu list swóy wierzytelny.

Z Wiednia d. 8. Marca. — N. Cessrzowa Marya Ludwika, Xiężna Parmy Piacencyi i Gwastalli, wyiechała dnia wczorayszego o godz. 7mey rano z Szenbrunu do Parmy. Monarchini ta ziedzie się wprzódy w Weronie z J. C. K. Mością, Oycem swoim. Cesarzowic Następca i Arcy-Xiążę Rayner odprowadzali ią kawał drogi. Poprzedził ią pełnomocny Minister Hrabia Magawli-Cerati. W orszaku iey znayduią się W. Ochmistrzyni Hrabina Scarampi, C. K. polny Marszałek Porucznik Hrabia Neipperg, iako W. Koniuszy, C. K. Major i Szambelan Hrabia Scarampi, i Lekarz przyboczny Doktor Frank.

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Moniter z dnia 24. Lutego zawiera następuiące Królewskie rozporządzenie:

Ludwik etc. W Tarrascon przestąpiono prawa. Buntownicy przymusili Urzędników do wydania nieprawego, przeciwnego prawom wyroku. Więźnie zostali wydartymi z rąk sprawiedliwości; gwardya narodowa przywołana do utrzymania publicznego porządku, była nieczynną; sam nawet Podprefekt musiał uchodzić przed gwałtami, iakie mu zagrażały. Takie wykroczenia wymagaią szybkiego i surowego ukarania.

Rozkazaliśmy zatem i rozkazuiemy

1) Podprefektura Tarraskonu, tudzież Sądy pierwszey Instancyi tegoż samego Obwodu, równie też inne do głównego mieysca należące instytuty, przeniesionemi będą do Arles. 2) Aresztowani, którzy d. 13. Lutego z więzień Tarraskonu wyrwanymi zostali, maią bydź osadzonymi w więzieniach miasta Arles i według praw sądzonymi. 3) Wyrok, czyli wydane od Sądu w Tarrascon pod dniem 14. Lutego o godzinie 10tey z rana rozporządzenie, według którego tak zwani Gouvernet i Aubert nie maią bydź prześladowani, lecz na wolność wypuszczeni, powinien bydź, ieżeli można, przez Naszego jeneralnego Prokuratora, albo do Naszych Królewskich Sądów w Aix, lub też do Naszego Sądu kassacyynego odesłanym, a po przeyrzeniu rzeczonego aktu, tudzież sporządzonych w dniu 14. Lutego przez tenże Sąd słownych wywodów, ma bydź potrzebne w tey mierze wydane rozporządzenie. 4) Przeciw sprawcom i wspólwinowaycom buntu i gwałtów, zaszłych dnia 13. i 14. Lutego w Tarraskonie, ma się postąpić według artykułu 235go prawa kryminalnego. 5) Ma Nam bydź zdana sprawa o zachowaniu się Sędziów i Naszego Prokuratora w dniu 14. Lutego, dla dalszego w tey mierze rozporządzenia. 6) Naszemu Ministrowi Sekretarzowi Stanu w Departamencie Sprawiedliwości i Spraw wewnętrznych, poleca się uskutecznienie ninieyszego rozporządzenia.

Działo się w Pałacu Naszym Tuilleryyskim d. 22. Lutego 1816.

(Podpis.) Ludwik.

Prusy.

Według doniesień Gazet Berlińskich z dnia 2go Marca, mianował N. Król Pruski taynego Radcę Zerboni di Sposetti pierwszym Prezesem W. Xięztwa Poznańskiego; byłego Członka Rady Naywyższey dawnieyszego Xięztwa Warszawskiego Colomb, i taynego Radcę sprawiedliwości Baumann, Wice-Prezesami Rejencyi Poznańskiey; Sekretarza jeneralnego Plichtę, Inspektera Rudzickiego, Sekretarza Briesemeister, Radcami Rejencyi. P. Stein, Prezydent Policyi w Królewcu, został Prezesem Rejencyi Bydgoskiey; tayny Radca celny i Dyrektor Rejencyi Koryarowski, Wice-Prezesem teyże Rejencyi; Assessor Prefektury Twardowski Radcą Rejencyi. Mianował także Monarcha innych Urzędników Rejencyi Poznańskiey i Bydgoskiey.

Dodatek do Polskiey Gazety W. Xięstwa Poznańskiego z dnia 2go Marca, zawiera następuiące obwieszczenie, tyczące się utworzenia siły zbroyney kraiowey w W. Xięstwie Poznańskiem:

W roku 1813, kiedy okoliczności natężenia wszystkich sił Monarchii Pruskiey wymagały, ażeby ią, a razem wielką część Europy wydobyć z pod ucisku dumnego Narodu, nasunęła się myśl uzbroienia ludu, i utworem kraiowey siły zbroyney (Landwehr) ziszczoną została.

Poddani Nayiaśnieyszego Króla, nie składaiący części regularnego woyska, a iednak

zdolni do oręża, z chęcią weszli w szeregi hufców kraiowey siły zbroyney; Prowincye i Powiaty, do których należeli, miały staranie o ich odzież i uzbroienie, a wielkie korzyści wypraw woiennych roku 1813, 1814 i 1815, wspólnie przez liniowe woyska i hufce kraiowey siły zbroyney osiągnionemi zostały.

W chwili, w którey Europa powszechnym cieszy się pokoiem, powinnością stało się Rządów, zaradzić o środkach zmnieyszenia wydatków na utrzymywanie licznych woysk regularnych, a na nieprzewidziane wypadki mieć na doręczu siłę zbroyną, bez ustawicznego odrywania mnóstwa rąk roboczych od wieyskich i mieyskich zatrudnień.

Srodek takowy znalazł się w utrzymaniu hufców kraiowey siły zbroyney, a Nayiaśnieyszy Król w ustawie z dnia 21. Listopada 1815. wyrzekł zasady, wedle których utrzymanie onych w dawnieyszych Prowincyach Monarchii ma mieć mieysce.

Rozkazał przytém N. Pan, ażeby także powrócone pod berło Jego Królewskiey Mci. Wielkie Xięstwo Poznańskie miało udział w urządzeniu siły zbroyney kraiowey i tymczasowo wystawiło dwa pułki piechoty i dwa pułki iazdy.

Mieszkańcy Wielkiego Xięstwa znaydą w tém postanowieniu Naiaśnieyszego Króla dowód zaufania Jego, i przekonaią się, iż młodzież kraiowa do służby woyskowey obowiązana, przez powołanie iey do pułków kraiowey siły zbroyney, nie tylko sobie, ale też Prowincyi znakomitą korzyść przynosi.

Zaciągnieni do tey służby, tylko przez kilka tygodni w roku pozostaią przy pułkach, a resztę czasu spędzić mogą na łonie swych rodzin i przy swych zatrudnieniach.

Prowincya iest przez to uwolnioną od potrzeby składania nowego podatku na opłacanie stosowney liczby woyska liniowego, któreby z posród niey dostawionem bydź musiało, a przez chwilowe odięcie rąk roboczych w sposobach procederowych uszczerbku nie ponosi.

Ale też natomiast mieszkańcy kraiu, stosownie do woli N. Króla, złożą koszta na pierwsze przyodzianie i oporządzenie pułków siły zbroyney kraiowey, i to uczynią tém chętniey, skoro dzisieysze swe stosunki porównaią z dawnieyszemi, a uwolnienie od liwerunków i dostawy podwód z ciężarem, któren pod obudwoma względami przedtém ponosili, i skoro zastanowią się, iż to, co się od nich żąda, w daleko wyższym stopniu i wśród daleko uciążliwszych okoliczności dawne Jego K. Mci. Prowincye wypełniły.

Nadto dla sprawienia ulgi Prowincyi w złożeniu kosztów, zezwoliły wysokie Ministeria, do których przedmiot ten należy, iż właściwe uzbroienie pułków Poznańskich, iakie dziać się zwykło do pochodu, nie ma bydź przedsięwziętem, i że iazda nie ma bydź natychmiast w zupełną liczbę koni opatrzoną.

Koszta więc, które Kray tymczasowo ma złożyć, ograniczaią się na ubraniu i uekwipowaniu 6400 ludzi piechoty, 690 ludzi iazdy, na sprawieniu sprzętów polowych dla woyska, i urządzeniu zbroiowni w każdym okręgu batalionowym.

Dla osiągnienia celu, ażeby przedmioty przyodziania i oporządzenia odpowiadały przepisom regulaminu, ażeby były iednostaynemi, w dobrym gatunku, punktualnie, a nareszcie za ceny etatowe — ile możności niskie — przystawionemi, oddałem dostawę onychże w antrepryzę, i wspólnie z JW. Jenerałem kommenderuiącym wydaliśmy rozporządzenie, iż odstawione przedmioty przez przysięgłych biegłych rewidowanemi, i tylko zgodne z probami znalezione, przez pułki przyiętemi będą.

Ogółu kosztów przyodziania i ekwipowania woyska, oraz administracyi składu obicktów ubiorczych, nie można ieszcze w tey chwili dokładnie oznaczyć, wkrótce iednakże będę w stanie uwiadomić o nim Prowincyę. W iakim zaś sposobie koszta ściągnionemi bydź maią, oświadczam tymczasowo co następuie:

1). Każdy Powiat przykłada się do kosztów utworzenia pułków siły zbroyney kraiowey w tey proporcyi, w iakiey ludzi do nich dostawia.

2). Dostawa ta stosuie się do ludności w Powiatach.

3). W trzynastu Powiatach tuteyszego Departamentu, i w trzech Departamentu Bydgoskiego Powiatach: Gnieźnieńskim, Wągrowieckim i Powidzkim, z przypadaiących na nie kosztów, kładą się 3/7 części na Podymne, a 4/7 na Ofiarę.

4). Dla pogodzenia niesłuszności, iakaby w tem zachodziła, gdyby posiadacze dawniey dóbr skarbowych, które później były klassyfikowane, w tym nadzwyczaynym podatku pociągnionymi bydź mieli w takiey proporcyi, w którey się do zwyczaynych danin przykładaią, dozwolony im iest odciąg 50 od sta.

Tym sposobem postawieni będą poniekąd w równi z posiedzicielami dóbr, którzy podatek 24 procentu wedle własnego sumiennego podania opłacaią.

5). Co się tyczy Departamentu Bydgoskiego, wyiąwszy trzy zwyż wymienione Powiaty, poruczone iest Królewskiey Rejencyi Bydgoskiey

sporządzenie repartycyi kosztów wedle stosunków tegoż Departamentu, trzymaiąc się zasady pod Nr. 1. i 2. wskazaney.

Szczególny rozkład kosztów na każdy Powiat nastąpi po całkowitem ogółu ich obrachowaniu; poczem Kommissye Powiatowe przy pomocy Kassyera Powiatowego przystąpią do ułożenia Repartycyi wedle wskazanych zasad; Kassa zaś Powiatowa prowadzić będzie osobno księgi i rachubę wnoszonych na utworzenie pułków siły zbroyney kraiowey kosztów, i też odsyłać do Kassy, w tym celu przy tuteyszey Królewskiey Głównéy Kassie ustanowionéy.

W celu ulżenia Prowincyi i opędzenia tymczasowych kosztów utworu siły zbroynéy kraiowéy, awansował iey JW. Minister Skarbu 70,000 talarów, i dał przez to sposobność zaspokoienia pierwszych potrzeb pułków siły zbroynéy kraiowéy.

W takowém położeniu można i trzeba koniecznie zaiąć się formacyą pułków. Potrzebne tym końcem Kommissye Powiatowe są iuż od dawna ustanowione, a ninieyszego publicznego obwieszczenia ten iest cel, ażeby ie i wszystkich mieszkańców Prowincyi zawiadomić o działaniach, które teraz przedsięwziętemi bydź maią. Te są:

1) Członki Kommissyi, z których żaden wymówić się niemoże od przyięcia polecenia, do którego moiem lub Obywateli Powiatu zaufaniem wezwany został, nieodwłocznie zwołanymi będą przez WW. Konsyliarzów Ziemiańskich, iako prezyduiących w Kommissyach Członków.

2) Z przyłączonego, na wyrachowaney ludności gruntuiącego się podziału głów do pułków siły zbroyney kraiowey, na szczególne Powiaty przypadaiących, powezmą, iak wiele Powiat ludzi do piechoty i do iazdy ogółem miał dostawić, wiele ich iuż dostawił, i wiele ieszcze ma do dostawienia.

3) Względem dostawić się ieszcze maiących ludzi zrobią subrepartycyę na kilka drobnieyszych okręgów Powiatu, które formuiąc, mieć będą szczególniey wzgląd na Parafie i na podział, który położeniem swém wskazuią.

4) W poiedyńczych okręgach zwołuią wszystkich mężczyzn począwszy od ukończonego dwudziestego, aż do ukończonych trzydziestu dwóch lat.

Od stawienia się wolnymi tylko są publiczni Urzędnicy, Duchowni i Nauczyciele, niemniey żydzi, iako opłacaiący ieszcze rekrutowe i nie używaiący praw obywatelskich w Prowincyi; żadne inne excepcye, na iakichkolwiek bądź chcianoby ie opierać powodach, nie mogą mieć mieysca, a mianowicie odwoływanie się na stan szlachecki, lub na posiadanie gruntów.

5) Kommissyom Powiatowym przydany iest Kommissarz woyskowy, i lekarz lub chirurg, końcem wspólnego uskutecznienia następuiących przepisów. I tak

6) skoro zgromadzą się wszyscy mężczyzni od dwudziestu do trzydziestu dwóch lat liczący, odłączą się ci, którzy nie trzymaiąc miary pięciu stóp, lub dla widocznego kalectwa, do służby woyskowey nie są zdatnymi.

7) Tych, którzy tym sposobem nie zostali odłączonymi, wezwać nayprzód trzeba, ażeby się deklarowali, którzy maią chęć wniyścia dobrowolnie do służby woyskowey. Jeżeli się znaydą ochotnicy, należy ich odosobnieć, i ci maią wolność obrać sobie służbę w pułkach piechoty lub iazdy, a do N. Króla wniesiona będzie prośba o dozwolenie im oznaki na uniformie, którą Edykt z dnia 17. Marca 1813. dla ochotników w pułkach siły zbroyney kraiowey przeznacza.

8) Dla reszty nieodłączoney części sporządzi się tyle losów, ile iest głów, a pomiędzy temi losami, znaydować się powinno tyle trafnych, z dodatkiem iednakże 20 na sto, ile Okręg, po odtrąceniu ochotników, dostawić ieszcze ma zaciężnych.

9) Dodatek 20tu na sto do losów trafnych iest potrzebnym, ażeby przez ubytek takowych osób, któreby uznanemi zostały za niezdatne do służby woyskowey, i przez wydarzyć się mogące ugruntowane reklamacye, liczba wybrać się istotnie maiących do służby, nie była zmnieyszoną od tey, którą Okręgi i Powiat istotnie ma dostawić.

10) Reklamacya wtenczas tylko iest ugruntowaną, gdy powołany losem do pułków siły zbroyney kraiowey iest osiadłym gospodarzem, lub oycem familii, lub synem iedynakiem w pomoc owdowiałey matce, lub niezdolnemu do pracy oycu, niezbędnie potrzebnym. Jeżeli Kommissya nie znaydzie reklamacyi bydź ugruntowaną, tedy osoba ta wchodzi wprawdzie tymczasowo do służby, lecz wolno iey uczynić rekurs do kommenderuiącego Jenerała i do mnie, a my zamianuiemy wspólnie osoby, które względem takowych reklamacyi ostatecznie stanowić będą.

11) Po ukończoném losowaniu, Kommissarz woyskowy bierze tyle ludzi do niezwłoczney służby, ile potrzeba do oddania oddziałom woyskowym zaciężnych, których wedle dołączonego podziału za miesiąc Luty otrzymać maią; inni zapisani dokładnie zostaną podług

swych mieysc urodzenia i puszczeni do domów, dopóki do pułków swych powołanymi nie będą.

12) Ukończywszy w ten sposób losowanie, przystąpi Kommissya Powiatowa do wyboru osób, które na Officerów do pułków siły zbroyney kraiowey Królewskiey, główney Kommendzie Prowincyi do dalszego przedstawienia proponować zechce.

Troskliwość o iednostayne woyska kształcenie, powodowała N. Króla, iż w niniejszym przypadku postanowił sam osadzić naywiększą część stopni officerskich, mianowicie wyższych. Tym sposobem w ogólności Prowincya tylko ma do proponowania czterdziestu ośmiu Poruczników, maiących prawo do awansu w pomiar swey zdatności, i z tych, w stosunku do liczby dostawić się maiących zaciężnych do pułkow siły zbroyney kraiowey, przypada: (*Tu wyszczególnione są Powiaty w liczbie 19tu, które Poruczników proponować maią.*)

Proponowanemi bydź powinny osoby, maiące wiek dla obowiązanych do służenia w pułkach siły zbroyney kraiowey przepisany, przebywaiące w Powiecie, toż samo strzelcy ochotnicy, którzy wychodząc z pułku otrzymali świadectwo zdatności na Officera, a teraz są placowani w Powiecie lub osiadli, Podoficerowie własność w gruntach posiadaiący, niemniey byli Officerowie i takowi rodacy Powiatu, którzy majątek z 10000 talarów posiadaią, lub dochody tey wielkości kapitału ciągną.

Potrzebnem iest to ograniczenie propozycyi, ponieważ na czas urlopowy Officerowie powracaią znowu do swych dawnieyszych stosunków, są tylko przywołanymi, gdy się woysko dla ćwiczenia w słuzbie zgromadza, i płatnymi tylko przez czas zostawania w aktualney służbie.

13) Jeżeli pomiędzy osobami, wchodzącemi dobrowolnie lub z przeznaczenia do iazdy siły zbroyney kraiowey, znayduią się tacy, którzy albo sami lub ich oycowie, posiadaią trzy lub więcey koni, tedy obowiązani są, tak długo, dopóki nie wyydą lata powinności służenia, stawiać się z koniem do pułku iazdy swych zakresów.

Kommissyi Powiatowych iest powinnością, osoby takowe odzielnie specyfikować, a będących pomiędzy niemi nie ochotników, osobno Kommissarzom woyskowym do iazdy polecać.

Jeżeli tym sposobem nie uzupełni się liczba koni, która z każdego Powiatu podług ostatniey kolumny załączonego podziału zebraną bydź musi, naówczas Kommissye Powiatowe brakuiącą liczbę koni rozłożą sumiennie na Obywateli Powiatu grunta posiadaiących, a to w ten sposób, iż tych z pomiędzy nimi, którzy naywięcey i naylepsze maią konie, zobowiążą, ażeby iednego konia wzrostu nie mnieyszego nad pięć stop i wieku pięć do dziewięciu lat trzymali dla iazdy w pogotowiu, iżby na pierwsze wezwanie mógł bydź od nich dostawiony.

Przy istotnem dostawieniu zostanie otaxowanym i przez Powiat zapłaconym bydź musi.

Kommissye Powiatowe kończąc swe działania, podadzą imiennie Obywateli, zobowiązanych przez nie w ten sposób do trzymania w pogotowiu dla kawaleryi konia, którego, iak samo z siebie rozumie się, w gospodarstwie swem używać mogą.

14) Za termin zwołania obowiązanych do służby po wszystkich Powiatach i niezwłocznego zaięcia się losowaniem i naborem ludzi, niemniey wszystkiem, co Ustawa niniejsza przepisuie, przeznaczam, za zniesieniem się w tey mierze z JW. Jenerałem kommenderuiącym, dzień 11. Marca roku bieżącego.

Kommenderuiący Jenerał wyznaczy w tym przeciągu czasu Kommissarzów woyskowych, i zadysponuie, ażeby tak oni, iako też Chirurgowie, zebrali się na terminie z WW. Konsyliarzami Ziemiańskimi, końcem wspólnego działania.

Gdy przepisy niniejsze obeymuią w sobie wszystko, co iest potrzebnem do ułatwienia tey czynności, zaczem nie maią mieysca dalsze zapytywania, któreby dążyły do odwleczenia rozpoczęcia rzeczoney czynności, lub wstrzymania spiesznego iey postępu, ale owszem tak WW. Konsyliarze Ziemiańscy, iako też Członki Kommissyi Powiatowych, odpowiedzialnymi są za skore i ścisłe niniejszey Instrukcyi wykonanie.

Dla informacyi Publiczności zadysponowałem nie tylko umieszczenie niniejszego obwieszczenia w Gazecie Poznańskiey, ale też wydrukowanie potrzebney liczby exemplarzy onego i rozesłanie ich w Powiaty.

Mieszkańcy Wielkiego Księstwa Poznańskiego uyrzą w niem usilną chęć przywiedzenia do skutku pożytecznego urządzenia w sposobie iawnym i wśród okoliczności, naymniey, ile można, uciążliwych, a części mieszkańców Kraiu, publicznem zaszczyconych zaufaniem, równie chlubny iak dobroczynny wpływ iednaiącego.

Poznań dnia 19. Lutego 1816.

Królewsko-Pruski Naczelny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

(Następuie podział ludzi z Departamentów Poznańskiego i Bydgoskiego do ostatniego Maia r. b. dostawić maiących.)